

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Afklaring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 292. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346604132960/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

da heller sletikke de saae ud. Men paa den anden Side vidste han jo ikke, hvor mange Grader i Anstændighed eller det modsatte det kunde være. Han vilde ønske, at han havde kunnet staa ud i Taasrup, som de nu nærmede sig til, og sige Farvel med det samme. Men det var jo da en aabenlys Uforsømmethed baade mod Fensmark og Damerne, – desuden dømte han efter disses fordringsløse Udseende og Væsen, at deres selskabelige Pretensioner sletikke vilde hindre ham og Fensmark i at faa den ønskede Enesamtale.

Saasnart de var komne til Roskilde, sagde Fensmark, at nu gik Frøken Madsen og han ud og købte Proviant til Turen, – det var i Kuppet bleven bestemt, at man skulde til Boserup Skov, – saa kunde Karl og Frøken Hassing blive roligt siddende i Verandaen paa Jernbanehotellet, til de kom tilbage.

Fensmark og hans Dame fjernede sig ned ad Torvet under lystig Passiar; de to andre tog Plads ved et Bord ud til Gaden. Frøken Hassing ønskede, paa Forespørgsel, Sodavand, hvad Karl saa ogsaa tog. Han sagde da hellerikke Nej til en Smule Kognak deri.

Karl skammede sig lidt over sin Ledsagerske, men han generede sig ogsaa overfor hende. Hvad Ret havde han til saadan udenviende at sammenligne hende med sig selv eller med de Damer, han ellers kjendte. Paa en Maade følte han sig selv i dette Øjeblik grovere end hende, som hun sad dér og nippede til sit Sodavand, halvførlegen men tillige med dette naiv-polidske Udtryk, som om hun vilde sige: »Hvad skal dette her blive til?»

»Har De været i Roskilde før?» spurgte han.

»Nej.»

»De tager vel mere nordpaa, til Charlottenlund og Klampenborg, naar De vil i Skoven?»

»Aak nej, det falder dem næsten aldrig ind. Saa rejser de meget snarere alene.»

»Hvem?»

»Ja, hvem man saadan kommer sammen med. – Jo, min Søster og jeg vi tager for Resten sommetider i Dyrehaven og seer paa Dyrene.»

»Saa er vel Frøken Madsen med?»

»Næh – hende kjender vi saa grumme lidt.»

»Saa.»

Karl faldt stadig mere i Forundring. Han kom til at tænke paa Rebekka: hvordan vel hun vilde have fundet sig til Rette her i dette